

La degradació espanyola

Vivim temps convulsos, econòmicament i nacionalment. No és cap novetat, és sabut de tothom. Aquests temps convulsos venen amants per una degradació global de l'Estat espanyol.

Aquesta degradació la podem comprovar en el declivi dels borbons, ja sigui per les malifetes del gendre, per l'ostentació de caces paquidèrmiques, els afers de faldilles o les agressions al servei del propi monarca. També la podem comprovar en l'esclat econòmic de l'Estat, l'augment brutal de l'atur, el rescat de la banca i el col·lapse de les estructures d'estat autonòmic.

Però a més d'aquests aspectes, el Regne d'Espanya viu una espiral de degradació democràtica, que sota paràmetres europeus és realment preocupant. Veure en *prime time* un programa absolutament revisionista envers la figura del dictador feixista Francisco Franco, línies editorials obertament autoritàries i agressives vers nacions que, de moment, formen part de l'Estat, són una mostra d'aquesta degradació. Ara, a més, hi podem afegir declaracions de militars, acompanyades de soroll de sabres, clamant per l'acció de l'Exèrcit contra el separatisme i perquè s'empresonin alcaldes democràticament elegits per "traïció a la Patria".

Amortitzada la fatxenderia espanyola per una economia a base de l'especulació immobiliària, desplumada la gallina dels ous d'or catalana a base d'expoliar-la i marginar-la en inversió, volatitzat el mínim capital internacional que hagués pogut tenir Espanya; ara s'aferren a la Història a través de la degradació democràtica.

I als catalans, què més ens falta per decidir marxar?